

Albinas BERNOTAS

1934–2012

ATNEŠK PADANGĘ GRYNĄ

*Kai dvelks avietėm lankos,
O žemuogėm – šilai,
Kai pinsis jaunos rankos
Lyg žydintys karklai, –*

*Nubėk tu, kaip žadėjai,
Vaivorykšte šviesia –
Atnešk laukinį vėją
Man savo plaukuose.*

*O kai gruode snieguotam
Sausa žolė svyruos
Ir debesys pajuodę
Jau tvenksis vakaruos, –*

*Atnešk padangę gryną
Per gruodą pas mane
Ir saulę vakarinę
Kaip žemuogę delne.*

1964

MEILĖ

*Žingsniai atsargūs – veltui.
Aš – ne stiklas trapus.
Kovo vėju padvelktum –
Ir išleisčiau lapus.*

*Trupina pašalą batai...
Aš – ne lauko akmuo.
Aš – išalęs į ledą
Dūžtantis rugio želmuo.*

1964

SAKAU, DARYSIU DALGĮ.

*Sakiau, darysiu šviesą
Iš nugaląsto dalgio –
Dangaus krašte patiesiu –
Tvaskėtų, kol prašvis...*

*Ir Lietuvą darysiu
Iš tos erdvės tarp balkio
Ir plūkto molio aslos,
Kur suposi lopšys...*

*Seni stogai prayra –
Smagumas vėjui ošti.
Padangių žydros lubos –
Nė trandys nepagrauš.
Dar tėvo valioj būčiau,
Pasuptų mano lopšį –
Kaip lengvą baltą paukštį
Tarp žemės ir dangaus.*

*Lyg antrą kartą gimus,
Užaugus antrą kartą –
Iš tėviškės išėjus –
Į Lietuvą sugrįžt.
Rugius ant kalno kerta –
Geltonoj sienoj kerta
Plienu ir paukščio plunksna
Rakinamas duris.*

*Sakau, darysiu dalgį –
Nėra spartesnio dalgio –
Lenkta sidabro juosta
Kas rytą pro pušis.
Ir tėviškę darysiu
Iš Lietuvos padangių,
Kur baltas paukštis lekia
Ir supas kaip lopšys.*

1970

ŽVAIGŽDĖTA VAKARIENĖ

*Pro ašaras – žvaigždėta vakarienė.
Mama piktai užmes ant kojos koją.
O koja, kiek suvaikščiota per dieną,
Galvoja ir galvodama linguoja –*

*It kipšą supdama. O valgis aušta.
Žvaigždė beviltiškai pro rūką ūkaus.
Žvaigždė įkris pro orlaidę į šaukštą –
Toks baltas baltas druskos kristaliukas.*

*Ko gaudai varnas, o mamos kantrybe,
O valgytojau, ko patempęs lūpą...
Bet ką daryt: ribėte žvaigždės riba
Kaip aukso musės – smegenis aptūpę.*

*Toksai, matyt, užaugsi ir pasensi...
Kiti pūkais, o tu žvaigždėm per dieną
Apkibęs vaikštai kaip kokiam seanse.
Žvaigždynų titrai. Vaikas. Vakarienė.*

1978

* * *

*Rašai – kaip debesys raškai –
Prieš audrą šėlstančius ir šėmus.
Žaibu rašai, griausmu sakai –
Krinti kaip lašas išsisėmęs.*

*O dar kažko pilna galva –
Plasnoja, krebžda, tyliai tūno,
Į dievą žiūri – į tave –
Lyg dvasios, kur negavo kūno.*

*Pro lūpas – pravirus vartus, –
Mirtingas žodi, kur taip spraudies?
Praleisk važiuotus ir raitus –
Ar nematai, ko laukia liaudis.*

*Minia ir muzika. Tvanka.
Ir užkandžiautojai pavėsy.
Ir širdį gniaužianti ranka,
Kurios nematančiu dediesi.*

1978

KNYGOS

*Jau duona akmeniu, o vandeniui pavirsta vynas.
Bet bus ir atvirkščiai. Palauk. Ko tarpdurin meties?
Ten susiraitę lapai greitai ritasi pusnynais
Tarytum žodžiai puslapiais – be jausmo ir minties.*

*Sakai, gyvensim knygoje? Kai kas, manau, ir mirsim.
Žiūrėsime tolimon pro iškorijusias raides.
O tu, gyvenime, talpintas ir sutilpęs mirksnin, –
Viršum lentynų tavo dulkė – kur ir kam spindės?*

1978

Perspausdinta iš: Albinas Bernotas. Vėžės. Rinktinė. –
Vilnius: Vaga, 1981.